

[Wilhelm.]

terdje eller fjerde gang, vi har haft denne debat, hvor to forskellige opfattelser tørner sammen. Det har været karakteristisk hver eneste gang, at regeringen aldrig nogen sinde har kommenteret den opfattelse, der har sit udgangspunkt i, at krisen jo ikke bare er i Danmark, at krisen også er i de andre lande, og at denne snak om omkostningsniveauet, denne snak om lønningerne, derfor er en konkurrence på en løntrykkerpolitik, hvor de værste skruebrækkere skal vinde for deres respektive nationale kapitaller. Det problem lader man ligesom ude af betragtning. Når man snakker om de her ting, så kører man isoleret med det danske omkostningsniveau. Man vil have smurt nogle eksportvarer af på nogle andre menesker, hvis regering og hvis kapitalistklasse kører lige så hårdt på dem for at trykke deres købekraft ned, så de heller ikke bliver i stand til at købe de varer, som denne regering og denne hjemlige kapitalistklasse ønsker at man skal klare sig på i den danske nationale kapitals konkurrence med udlandet.

Det problem bliver aldrig kommenteret, og man forstår det sådan set godt, for det vil jo fuldstændig, blot det at tage fat på den side af det, dels vise, hvor meget mere fundamental dette systems krise er, og dels hvor begrænset, hvor umulig, den form for kriseløsninger, som ligger i det, man kalder indkomstpøolitik, i virkeligheden er.

Om de to foreliggende dagsordener skal jeg sige først om hr. Maisteds, at det er jo vanskeligt at gå imod den, hvis man ikke vil tages til indtægt for, at regeringen skulle have evnet at føre en økonomisk politik, som har afhjulpert arbejdsløsheden og det, der i øvrigt tales om. Om det andet punkt, opfordringen, vil jeg sige, at VS skulle ikke have haft noget imod, om regeringen i den situation, der opstod med venstres krav, havde valgt at gå. Vi vil derfor ikke stemme imod fremskridtspartiets dagsorden. Men da vi i hr. Maisteds indlæg har hørt en nærmere præcisering af, hvad fremskridtspartiet i øvrigt lægger i den dagsorden og i den politik, der fører frem til den dagsorden, så stemmer vi heller ikke for den.

Om DKPs dagsorden må jeg sige, at vi er selvfølgelig enige i nogle af de ting, der står i den, men der er jo det sædvanlige problem,

som vi nogle gange har mødt med DKPs dagsordener. Det kan være, at det denne gang skyldes, at man har adopteret et par punkter fra en socialdemokratisk plan, men man er jo ansvarlig for det, man adopterer. Der er sådan noget som at sikre, at pengeinstitutternes dispositioner er i overensstemmelse med samfundsøkonomiske hensyn. Et hvilket som helst hjørne i denne her sal vil mene deres specielle med samfundsøkonomiske hensyn, og jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der er adskillige partier herinde, der vil sige, at det er jo det, pengeinstitutternes dispositioner allerede sikrer, nemlig de samfundsøkonomiske hensyn. Det er ikke vores vurdering, men den slags udflydende formuleringer — som altså er en af dem, der er hentet fra socialdemokratiets plan for sidste år — er en af dem, som bare, hvis den bidrager til noget som helst, bidrager til en formodning om, at man kan sikre, at pengeinstitutterne i et kapitalistisk samfund fungerer i overensstemmelse med det, vi som socialister ville opfatte som samfundsøkonomiske hensyn. Vi kan altså ikke lide den. Vi mener ikke, den er rigtig. Da der, som jeg sagde, er ting i dagsordenen, vi kan være enige i, må konklusionen på dette her blive, at vi undlader at stemme om DKPs dagsorden.

Økonomiministeren (*Per Hækkerup*):

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til, men der er jo igen stillet et par spørgsmål, som jeg synes jeg må være forpligtet til at svare på i det omfang, jeg nu er i stand til det.

Jeg vil gerne sige til hr. Stetter, at jeg tror nu, jeg har forstået forskellen imellem hr. Stetters ønske og det konservative folkepartis ønske og så det, man ser hos os. Den forskel kan jeg bekræfte. Det konservative folkeparti ønsker, at der skal ske — jeg går ud fra, det skal være betydende — begrænsninger, nedskæringer i indeværende års finanslov. Størrelsesordenen har hr. Stetter ikke nævnt. Det vil altså sige den finanslov, vi vedtog i slutningen af marts måned. Den skal ændres efter det konservative folkepartis opfattelse. Ja, ja, men så er vi da klar på, hvor det er vi står.

Til hr. Maisted skal jeg sige, at jeg synes, hr. Maisted sammenblander tingene lidt. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på,